

РЕШЕНИЕ

№ 7803

гр. София, 06.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 27.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **410** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на О. Х. Т., ЕГН [ЕГН], с посочен в жалбата адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], против Решение № УРИ 317005-68 от 06.10.2023г. издадено от ВПД Директор ОДМВР – Пловдив, с което е отказано изтриване на лични данни на лицето, въведени и обработвани в информационен фонд ИРПС на МВР като „извършител“ по заявителски материал (ЗМ) № 516/04.06.2009г. по описа на РУ 02 при ОДМВР – Пловдив за деяние по чл.144, ал.3 от НК.

Според разпоредбата на чл. 39, ал.1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по Регламент /ЕС/ 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на АПК. Съгласно чл.133, ал.1 от АПК (изм. – ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) делата по оспорване на индивидуални административни актове се разглеждат от административния съд по постоянен адрес или седалището на посочения в акта адресат, съответно адресати. По отношение на производствата по чл.39 от ЗЗЛД не е предвидена специална подсъдност.

От изготвената по делото справка от Национална база данни „Население“ се установява, че постоянният адрес на жалбоподателя е в [населено място], поради което делото е изпратено по подсъдност на Административен съд – София град.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение при следните съображения:

Претендира се липса на мотиви, в противоречие с ч. 59 от АПК, като счита, че са налице само фактически такива, което пречат адресата на акта да разбере основанията за издаването му, както и съда при преценка за законосъобразност.

Съгласно чл.4, §1, б. „в“ и б. „д“ от Директива 2016/680, държавите членки гарантират, че ползването на лични данни следва да бъде сведено до минимум и при съответни мерки. Разпоредбата на чл. 8 от Директива 2016/680 регламентира законосъобразното ползване на лични данни, само ако то е необходимо за изпълнението на задача, осъществявана от компетентен орган за целите, определени в чл.1, §1 от Директивата. Ограничаването на основните права на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни следва да е в съответствие чл. 52, §1 от ХОПЕС, изискващ да е предвидено в закон и да затича основното съдържание на основните права, както и принципа на пропорционалност., т.е. да е за цели, които са в общ интерес или са необходими за защита правата и свободите на други хора.

Намира, че в случая личните данни се съхраняват без оглед на необходимостта да бъдат запомняни без ограничение във времето, което прави срокът на съхранение непропорционален.

Намира за неправилно решението и в частта, с която се отказва заличаване на полицейската регистрация. Сочи, че с Решение по дело 205/21 СЕС е дал тълкуване, че системното събиране на полицейска регистрация на биометрични и генетични данни от всяко лице, привлечено като обвиняем противоречи на изискването за гарантиране за засилена защита при обработването на чувствителни лични данни. Сочи още, че както преди, така и след издадения съдебен акт от 2009г. няма никакви други наказания или действия в нарушение на закона.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. М., който поддържа жалбата на заявените основания. Претендира разноските по делото и представя подробни писмени бележки.

Ответникът ВПД Директор на ОД МВР Пловдив не се представлява.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на действащите нормативни разпоредби, намира следното:

Жалбата се явява процесуално допустима, като подадена от правнолегитимирано лице, за който издаденият акт е неблагоприятен и в срок.

Разгледана по същество, жалбата се явява основателна.

По фактите се установява, както следва:

О. Т. е поискал да бъдат изтрети личните му данни от масивите на МВР във връзка с водени срещу лицето преписки, досъдебни производства, наказателни производства и задържания, както и да се снемат полицейските регистрации.

Производството е по реда на чл. 42, ал.1 във връзка с чл. 56, ал.2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 25, ал.3 от Закона за МВР. Заявлението е подадено лично от лицето и съдържа реквизитите по чл. 9, ал.4 от Вътрешните правила за организацията на МВР за организация на работа по постъпили заявления във връзка с обработването на лични данни на лица, утвърдени със Заповед № 8121з-1110/08.10.2019г.

Прието е, че молбата е допустима, но неоснователна. В резултат на извършена проверка е установено следното: Относителните лични данни на О. Т. , обработвани в „Интегрираната регионална полицейска система“ при ОД МВР Пловдив са въведени във връзка с „извършител“ по ЗМ №516/04.06.2009г. по описа на 2 РУ при ОДМВР Пловдив за деяние по чл. 144, ал.3 от НК – пр. пр. 0766/2009г. на РП Пловдив.

Относно искането за снемане на полицейска регистрация в ГДНП е извършена проверка, при която е установено, че за лицето не се обработват лични данни за извършена полицейска регистрация по смисъла на чл. 68, ал.1 от ЗМВР, като лицето е било уведомено с писмо УРИ 328600-41841/27.07.2023г.

По данни от РП Пловдив, пр. пр. № 76682009г. е била образувана по постъпила жалба на 27.01.2009г. На 03.06.2009г. е образувано досъдебно производство № 516/04.06.2009г. по описа на 2 РУ при ОДМВР Пловдив срещу О. Т.. На 14.10.2009г. е внесен обвинителен акт в Районен съд Пловдив за извършено от Т. деяние по чл. 144, ал.3 от НК. Образувано е НОХД № 5461/2009г. по описа на РС Пловдив, V-ти наказателен състав, което е приключило с постановена присъда, влязла в сила на 24.06.2011г. Приложен е препис от присъда №11/10.01.2011г. по НОХД 5461/2009г., както и заверен препис от Решение №209/24.06.2011г. по ВНОХД 736/2011г. на Окръжен съд Пловдив – въззивната инстанция е потвърдила присъдата. Лицето е осъждано, съгласно електронна справка за съдимост с рег. № 230814005000368932/14.08.2023г. Същият, с цитираната присъда, е признат за виновен за извършено деяние на 29.01.2009г. по чл. 144, ал.3 от НК във връзка с ал.1 вр. чл.2, ал.2 от НК и чл. 325, ал.1 от НК. Наложено му е наказание при условията на чл. 54 от НК – пробация за срок от 2 години и обществено порицание по местоживеене и работа. Реабилитиран по право по чл. 86 от НК.

Органът излага съображения, че личните данни на лицето са обработвани във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК, а такива се заличават при настъпване на някое от обстоятелствата, посочени в чл. 3 от Инструкция №8121з-748/2014г. на Министъра на вътрешните работи. Записаните лични данни на заявителя са обработени в информационните фондове на МВР в качеството му на „извършител“ по ЗМ № 516/2009г. по описа на 02 РУ при ОДМВР Пловдив. Прието е, че реабилитацията по влязла в сила присъда не е сред основанията, визирани в чл. 3 от Инструкцията, поради което същите не подлежат на заличаване.

Установява се от приложена по делото справка, че считано от 01.01.2011г. до настоящия момент срещу лицето няма подавани жалби и сигнали и не са образувани заявителски материали.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приема следното:

Актът е с предмет – отказ от изтриване на личните данни на субекта – заявител, като снемането на полицейската му регистрация е разгледано в друго и отделно производство, за което Т. е уведомен с писмо № 230814005000368932/23.08.2023г., което не е предмет на делото.

Актът е издаден от компетентен орган при условията на делегация със Заповед 8121з-7366/11.08.2023г.

Не е спорен и въпросът, че личните данни на жалбоподателя се обработват от МВР са във връзка с образуването и проведено по отношение на него наказателно производство.

Не е спорен и фактът, че към момента на подаване на заявлението за заличаване на личните му данни, е настъпила реабилитация за лицето при условията на чл. 86, ал.1, т.2 от НК.

Спорен е въпросът дължи ли органът заличаване на обработваните от него лични данни на лицето.

Съгласно приложимите разпоредби на [Инструкция № 8121з-748 от 20.10.2014 г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в Министерството на вътрешните работи във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на Наказателно-процесуалния кодекс и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ хар, чл.3 предвижда](#) хипотезите, в които могат да бъдат заличени личните данни на лица, обработвани за тези цели, като реабилитацията не е сред изброените. Реабилитацията по право по [чл. 86, ал. 1, т.2 от настъпва](#), когато е осъдено на лишаване от свобода до три години или на пробация, ако в течение на три години от изтичане на срока на наложеното с присъдата или намаленото с работа или помилване наказание не е извършено друго престъпление, наказуемо с лишаване от свобода или с по-тежко наказание. Реабилитацията заличава последиците от осъждането за в бъдеще, с изключение на изрично посочените в закона случаи. Част от тези изрично посочени в закон случаи са свързани с наказателното производство, в което следва да се вземе предвид осъдителната присъда при последващи осъждания в определени хипотези. Органите на МВР обработват лични данни с оглед противодействието на престъпленията и полицейската регистрация се извършва на лица, привлечени като обвиняеми за умишлени престъпления от общ характер, за каквото е бил обвиняем и осъден с влязла в сила присъда жалбоподателят.

Действително в българския [ЗМВР](#) не е транспонирана разпоредбата на [Директива \(ЕС\) 2016/680](#) на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на [Рамково решение 2008/977/ПВР](#) на Съвета (26), съгласно която следва да бъдат установени срокове за изтриването на данните от администратора или техен периодичен преглед. В цитираната разпоредба на директивата не е посочено какви следва да бъдат тези

срокове.

Липсата на подобен срок в българското законодателство не е основание за отмяна на всеки административен акт за отказ за снемане на регистрация. Това е основание обаче за конкретно обсъждане на всеки заявен случай в мотивите на органа, който да обоснове необходимостта от продължаването на обработването на личните данни на молителя, като се изходи от целите на това обработване и конкретното поведение на лицето.

В процесния случай е видно, че се касае за престъпление, което е осъществено през 2009г., потвърдена съдебно присъда от 2011г. и липса на данни за последващи простъпки, от който момент към момента на искането до органа са изминали повече от 10 години.

В този смисъл е и разрешението, дадено в Решение на СЕС от 30.01.2024г. по дело № С-118/2022г.

Съгласно него, не следва да се допуска националното законодателство да предвижда безсрочно съхраняване на лични данни относно лица, осъдени в влязла в сила присъда за престъпление от общ характер, до смъртта на субекта, без да бъде задължен администраторът периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо за целите, за които са обработвани данните.

Следователно, за всеки конкретен случай, изхождайки от характера на деянието, респ. присъдата и наложеното с нея наказание, органът следва да извършва такава преценка, която да изложи в мотивите си и която да бъде предмет на проверка от съда.

В процесния случай, действително в оспорения акт са изложени само фактическите констатации от направената проверка относно деянието, присъдата и потвърдителното решение на същата. Органът формално е посочил, че нормата на чл. 3 от Инструкцията не предвижда „реабилитацията“ като основание за заличаване на данните, каквото действително не е налице.

В [чл. 25, ал. 1 ЗМВР](#) е предвидено, че за изпълнение на дейностите си органите на МВР могат да обработват лични данни. Органите на МВР могат да обработват и лични данни, получени от други органи за целите, за които са предоставени, както и за защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и противодействие на престъпността. Тези данни се препредават само с разрешение на органа, който ги е предоставил. Обработването на лични данни се осъществява при условията и по реда на този закон, на [Регламент \(ЕС\) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО \(Общ регламент относно защитата на данните\) \(ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.\)](#), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 2016/679" и на [Закона за защита на личните данни – чл. 25, ал. 2 и 3 ЗМВР](#).

В [чл. 26, ал. 1 ЗМВР](#) са предвидени правомощията на органите на МВР при обработване на лични данни, свързано с дейностите по защита на националната

сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство. Изрично в [чл. 26, ал. 2](#) е предвидено, че сроковете за съхранение на данните по [ал. 1](#) или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им се определят от министъра на вътрешните работи. Тези данни се изтриват и в изпълнение на съдебен акт или решение на Комисията за защита на личните данни.

Съгласно [чл. 27 ЗМВР](#) данните от полицейската регистрация на лицата, извършена на основание [чл. 68](#), се използват само за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред.

В [чл. 1 от Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г.](#) е предвидено, че с тази инструкция се уреждат сроковете за съхранение на лични данни, обработвани в Министерството на вътрешните работи (МВР) във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер.

В [чл. 3 от същата инструкция](#) са посочени обстоятелствата, при настъпването на които се заличават личните данни на лица, които са събрани и обработвани във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на [НПК](#) и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер. Сред тях не е осъждането, вкл. настъпилата реабилитацията.

В [чл. 4 от Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г.](#) е предвидено, че личните данни на пострадало лице, обработвани в информационни фондове на МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на [НПК](#) и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер, се заличават при настъпване на смърт на лицето, но не по-рано от 10 години от датата на въвеждането им във фондовете на МВР.

В [Решение от 30 януари 2024 г на Съда на Европейския съюз \(СЕС\) по дело C-118/22](#) е посочено, че [член 4, параграф 1, букви в\) и д\) от Директива \(ЕС\) 2016/680](#) на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на [Рамково решение 2008/977/ПВР](#) на Съвета, разглеждан във връзка с [членове 5 и 10, член 13, параграф 2, буква б\) и член 16, параграфи 2 и 3 от тази директива](#) и в светлината на [членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз](#), трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство, което за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания предвижда съхранение от полицейските органи на лични данни, и по-конкретно на биометрични и генетични данни за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да

признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани, или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване.

Предвид съображенията на СЕС изложени в решението, в процесния случай следва да се приеме, че административният орган следва да прецени дали е налице необходимост от продължаване съхраняването на личните данни на Т. и дали това съхраняване все още е необходимо за целите, за които личните данни са били обработвани, вкл. във връзка със защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред.

В Решение № 317005-68/06.10.2023 г. на директора на ВПД Директора на ОДМВР Пловдив липсват каквито и да е съображения в тази връзка. Съдът намира, че административният орган следва да зачете постановеното от СЕС решение. Необходимо е административният орган да направи преценка дали реабилитацията на Т. и съответно липсата на данни той да е извършил ново престъпление от общ характер, в периода след изтърпяване на наказанието, представлява по-малък риск от гледна точка на целите за противодействие на престъпността или опазване на обществения ред.

По изложените съображения обжалваното решение се явява незаконосъобразно, като издадено при липса на дължима проверка за относими обстоятелства, налагащи преценка за разпоредения резултат и липса на мотиви в тази насока.

По изложените съображения жалбата следва да бъде уважена, а делото върнато на органа като преписка, който да се произнесе по заявлението на О. Т. №328605-98 от 18.07.2023г. в 14-дневен срок, при съобразяване с мотивите, изложени в настоящото решение.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените разноски, като са претендирани такива в размер на заплатената държавна такса.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл.второ и чл. 173 и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 317005-68/06.10.2023 г. на директора на ВПД Директора на ОДМВР Пловдив, с което е отказано заличаването на личните данни на О. Т..

ВРЪЩА делото като преписка на ОД на МВР Пловдив за ново произнасяне по заявление № №328605-98 от 18.07.2023г. , подадено от Т. в 14-дневен срок от влизане в сила на решението, при съобразяване с мотивите, изложени в настоящото решение.

ОСЪЖДА ОД на МВР Пловдив да заплати на О. Т. 10 лева / десет/ лева, представляващи разноски за внесена държавна такса.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

съдия